

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 2.

V Ljubljani 1. februvarja 1883.

Leto XIII.

Vrtcu.

Mirno pod snegom počiva priroda,
V sanjah najslajših zibaje molči:
Težko čakaje vzpomladi prihoda,
Težko čakaje prijetnejših dni.

Gola drevesa pod snegom šibé se,
Pevci krilati se več ne glasé,
Sive meglè tam pod nebom podé se,
V mrak zavijaje raván in goré.

Virček studen pa počiva v skalovji,
Pot mu zaprta čez širo je plan,
Tožno vzdihuje v pretrdem ledóvji,
V spónah ledenih vzdihuje vkovan.

Ti le jedini, oj Vrtec, krasán si,
Kakor si prve vzpomládne bil dní;
S cvetjem, zelenjem bogato obdan si,
Petje najslajše se v tebi glasí.

V tebi mladina si cvetja nabira,
Vije si vence, oj vence lepé;
Nova se dóba jej v tebi odpira,
Nove se nade jej v sreí budé.

V cvetji, zelenji, glej, pevci krilati,
S petjem jej vžigajo v sreí radóst;
V petji potekajo dnovi jej zlati —
Dóba najlepša — brezskrbna mladóst.

Cveti nam toraj, oj Vrtec, le cveti,
Brema človeštva, gorjé olajšuj;
V sreih ti bratsko ljubezen nam néti
Nežno mladost pa za dom navdušuj!

S. Magolič.